

[Bomholt.]

kunne dispensere, hvad der jo nok i noget forøget omfang bliver brug for efter de ændrede reglers gennemførelse.

Til mundtlig fremsættelse af et lovforslag eller forslag til folketingsbeslutning må efter forslaget kun anvendes 10 minutter mod tidligere en halv time. Det er en beskæring, som vi har fundet fuldt ud forsvarlig i betragtning af, at enhver forslagsstiller kan benytte den skriftlige fremsættelsesform, for hvilken der ikke gælder nogen begrænsning. Efterhånden hører det i øvrigt til undtagelserne, at forslag fremsættes mundtligt, hvad jeg ikke skal beklage.

Taletiden ved første behandling af almindelige lovforslag foreslås også beskåret. Jeg skal nævne, at ordførerne i første omgang må klare sig med 10 minutter hver, mens de hidtil har haft 20 minutter til disposition. Man understreger herved forretningsordens bestemmelse om, at talerne ved første behandling skal holde sig til de principielle synspunkter og afholde sig fra at komme ind på enkeltheder, som det desværre alt for ofte sker. Første behandling har navnlig sin betydning ved at bidrage til, at den offentlige diskussion om sagen kommer i gang. Men det er ikke heldigt, at partierne på et så tidligt stadium lægger sig fast på standpunkter, som det senere kan være vanskeligt for dem at forlade, uanset hvilke oplysninger der kommer frem. Jeg ser her bort fra de forslag, der er så ligetil, at de kan gennemføres uden udvalgsbehandling.

En tilsvarende beskæring af taletiden foretages ved anden behandling af almindelige lovforslag og ved de politiske debatter. Jeg finder særlig anledning til at nævne, at ordførerne ved åbningsdebatten og lignende debatter fremtidig kun får tildelt en halv time i første omgang mod tidligere en time. Det kan synes drastisk, men vi må huske, at der nu er 7 partier her i salen, og at også repræsentanterne for de fjernere rigsele ofte har noget på hjerte, når regeringens almindelig politik er til forhandling. I forvejen er der i øvrigt en tendens til ikke at udnytte den lange taletid fuldt ud. Ved den foreslåede beskæring vil der, selv i betragtning af formandens dispensationsbeføjelse, kunne op-

nås en væsentlig tidsbesparelse, som skulle gøre det muligt at få selv store debatter gennemført på få dage, og uden at møderne bliver alt for langstrakte og trættende. De specialdebatter, som i de sidste år er indgået i finanslovdebatten i begyndelsen af december, vil man formentlig fortsætte med i de kommende år. Til gengæld har den ugentlige spørgetid efterhånden afløst finanslovdebatten for meget lokalt stof.

Spørgetiden er i det hele taget kommet til at indtage en fremtrædende plads på folketingets ugeplan, til dels vel som følge af den interesse, fjernsynet viser disse aktuelle spørgsmål og svar, der skal afvikles på forholdsvist kort tid, og som derfor opfordrer til koncentration, koncentreret fremstilling, hvad det ganske vist ofte kniber med. Jo flere spørgsmål, der stilles, des nødvendigere bliver det imidlertid, at man fatter sig i korthed. Der afsættes derfor efter nyordningen kun 2 minutter til spørgsmålenes mundtlige begrundelse, som endda helt vil kunne udelades, hvis spørgeren ledsager sit spørgsmål med en skriftlig begrundelse, hvad han har ret til at gøre i alle tilfælde.

Det er efterhånden blevet almindeligt, at der også uden for tingets mødeperioder stilles ministre spørgsmål, som da må besvares skriftligt. Denne skik, der vist nok er noget for Danmark enestående, kan have sine ulemper i en ferietid, men der er ingen planer om at lægge hindringer i vejen for den. Kun foreslås det ud fra praktiske hensyn, at der skal være en kort periode inden det nye folketingsårs begyndelse, i hvilken spørgsmål ikke kan indgives til skriftlig besvarelse. Videbegærligheden må så holdes i tømme de 2-3 uger, det kan komme til at dreje sig om.

Reglerne i § 27 om citater har ofte givet anledning til misforståelser. Som bestemmelsen nu foreslås affattet, behøver man ikke mere at indhente formandens tilladelse til få og korte citater, men formanden bevarer sin ret til at gribe ind, hvis en taler ikke selv pålægger sig en rimelig begrænsning. Reelt er der ikke noget nyt heri.

Derimod tror jeg, det vil kunne få en vis betydning i retning af at gøre de politiske debatter mere afvekslende og levende, at man som foreslået fjerner nogle begrænsninger i § 28 vedrørende adgangen til at opnå